

KLUBOVNÍ HLASATEL

Zpravodaj pro kluby, oddíly a stopaře

č. 11 / 2007

UVNITŘ ČÍSLA:
NOVÁ HRA PRO STOPAŘE

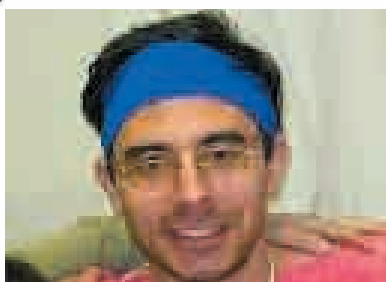
◀strany 3, 4
Kluby: Hlášení, Ze severní strany

▶ strana 5
SMS anketa

◀strany 6, 7
Vývěska akcí, Našláplé recenze: Čekání na rychlou stopu

▶ strany 8, 9
Dálky volají: Modrá voda

◀strany 10, 11
Condor na Pekáči
▶ strana 12, 13
Určeno stopařům

◀strany 14, 15
Stínadla ve Vyškově, Setkání klubů

▶ strana 16 - 18
Dlouhodobka Tauris

Klubovní hlasatel – zpravodaj pro kluby, oddíly a stopaře. Číslo 11, vyšlo 1. 12. 2007. Šéfredaktorka: Akéla Vožechová – Bublina. Spoluvytvářeli: Vojtěch Cígler – Vojta (komixman), Jiří Kalina – Čáp (bulvárman), Vladimír Schmid – Stopař (vid'helé), Radim Kejík – Rolf (akční pekáč), Josef Bláha – Řešetlák, Hynek Hanuš – Hyňas (trochu ho ofouklo ze severní strany), Marek Skýpala – Winoga, Jaroslav Šimon – Jarda, Renata Chloupková – Renča, Tomáš Moravec – Topik a také soutěživé kluby a stopaři. Na titulní straně foto 306. KBS Stříbrná letka. Ilustrace Kawi, Stopař a Čáp. Vydává Sdružení přátel Jaroslava Foglara, pošt. schránka 245, Brno 658 45, spjf@spjf.cz, klubovni.hlasatel@spjf.cz. Pro kluby zdarma. Sestaveno v Brně a Adamově, tiskne a rozšiřuje SPJF.

KLUBOVNÍ STRÁNKA

352. KBS Tygří dráp – Štramberk

Ahoj Čápe.

Svatý Martin k nám přijel na bílém koni a my Ti po ledovém větru (a České poště) posíláme 2. hlášení.

Měli jsme 2 schůzky. Jednu u Anežčiného táty ve stolárně, kde jsme si úklidem vydělávali peníze pro náš klub a pak jsme taky měli schůzku a plnili dlouhodobku. Terce se skoro povedl stav bez tíže, ale pak jí zapadla slámka do flašky a než jsme ji vylovili, tak už nemohla vydržet ve stojce...

Další naše schůzka byla 10.11. u Ondry doma ve Štramberku v jejich dřevěnici pod Trůbou. Byla už tma. Promítali jsme si hvězdnou oblohu a hledali souhvězdí na stropě. Venku to asi teď nepůjde. U nás je pořád zataženo a navíc nás rodiče večer nechtějí moc na schůzky venku pouštět. Anežka se pokusila o stav bez tíže a pozvracela celou podlahu. Pak to zkusil ještě Ondra, ale vypil čtvrt litru a prohlásil, že měl k obědu zelené fazolky. Další odvážlivci se zatím nehlásí, což se po Anežčině výkonu ani nedivíme, že? Potom jsme s lampiony hledali venku kartičky s bílým koněm pro Martina. Hodně jsme se nasmáli, protože byla tma a kartičky byly pod nasvíceným šípem na příkré stráni. Vypadali jsme jak blatáci.

306. KBS Stříbrná letka - Javorník

Ahoj Bobří stopo!

Tak nám tady skončilo to krátké období prohrátého podzimu, je chladno, fouká. Jak krásně je teď v klubovně.

145.schůzka - Riša vyhrál let do vesmíru za posláním tajenky, takže Kika, Kuba a Puli běhali po louce a dávali dohromady křížovku. Nutné však bylo ještě získání adresy a známky. Vyluštit a dostat se do vesmíru se podařilo všem.

3.výročí - Celkově slabší akce, ale o legraci nebyla nouze. Čtení z knihy Ozdravování stád skotu, výzdoba klubovny ve sci-fi stylu, plnění úkolů 1.etapy, nudu my neznáme :-)

Nástěnka v knihovně – aktivní čtenář v dětském oddělení si může přečíst naši skutečnou historii, o SPJF, Taurisu, zápisy z některých schůzek, říct si “to je super” a přidat se k nám. Obsah se samozřejmě bude průběžně měnit.

Vzhled klubovny prochází renovací. Nový vzhled nástěnek, planetky rozvěšené všude možně a bouchající do hlav všech kolemjdoucích a monitor s klávesnicí a mechanikou – ovládací panel, jenž byl zachráněn z vesmírné lodi.

Propagační kartičky k Taurisu se na Jesenicku vesele šíří. Zatím Jeseník, Žulová a Zlaté hory, přibudou i další města.

Připravil Stopař.

KLUBAŘSKÝ SLOVNÍČEK

ŠIMÁNĚ JAN Viz heslo Galén.

ŠIMAROVÁ MIRKA Viz heslo Bobřice.

TOMAN VLASTISLAV V roce 1956 spoluzakladatel časopisu ABC, v letech 1959 až 1992 jeho šéfredaktorem. V ABC prosadil koncepci čtenářských klubů částečně po vzoru Jaroslava Foglara. V roce 1994 krátce šéfredaktorem časopisu Kamarád. Autor řady povídek a především scénářů k tisícům dílů komiksových příběhů, např. několik řad Strážců nebo Kruanova dobrodružství.

TŮMA JAN Viz heslo Akéla.

ULČOVKY Sběratelské kartičky pro kluby, jejichž první sadu 32 kusů nakreslil František Ulč. Kartičky jsou číslovány od 1 do 200 a tématicky se dotýkají díla Jaroslava Foglara a klubovního hnutí. Každý pořádný klub se snaží vyměňováním a sháněním ulčovek složit celou sadu kartiček.

VELKÁ PEDAGOGICKÁ HRA Viz hesla březové lístky a Galén.

VLAJKA Výsostný znak klubu, obvykle ztvárňuje určitým způsobem jeho název či zaměření. Vlajka patří na nejčestnější místo v klubovně, nosí se na větší výpravy a akce, na táboře vlaje na stožáru. Ztráta vlajky se rovná ztrátě cti a velkému neštěstí pro klub.

ZE SEVERNÍ STRANY

Náměty k činnosti

Zase jste dnes přišli na schůzku a nic se nedělo? Zase byla děsná nuda, nic na práci, a hráli jste jako vždycky fotbal? Chce to změnu a jakou, to vám poradí dnešní rubrika Ze severní strany.

Pokud si myslíte, že za vaši nečinnost může vedoucí, tak ho vyměňte. Dobře si tenhle krok rozmyslete – program přece může chystat kdokoli, a nemusí to být jen vedoucí. A teď už konkrétní věci, které můžete změnit nebo zavést. Pokud ale vymyslíte něco vlastního, jenom dobře, fantazii se přece meze nekladou!

Tajná klubovní činnost

Bydlíte někde v okolí staré městské čtvrti, plné rozpadlých domů a starých zahrad? Máte za vesnicí zříceninu starého hradu? Nebo třeba jen obyčejnou skládku, kde se válí staré, nehlídané haraburdí? Všechny tyto věci lze využít ke klubovní činnosti. Můžete třeba pátrat ve svém městě na starých dvorcích a hledat tajemná Stínadla. Můžete zkusit nalézt něco zajímavého na skládkách, nebo si začít stavět někde v lesích bunkr – nebo třeba klidně i shánět novou klubovnu a potom si ji začít zdobit a zařizovat! Tajná klubovní činnost nemusí být jen skrytá, jen většinou bývá. 143. KBS Orion je např. opředen tajemstvími, která nashromáždil v okolních lesích. Můj klub, Hvězda Severu, má také svá tajemství, kterým se věnoval dlouhá léta. Každá taková věc může vaši činnost spěšit! Pozor ale, abyste nevlezli někam, kam je to zakázáno, stejně jako si dávejte dobrý pozor, abyste se nezranili. Nemůžeme za vás ručit,

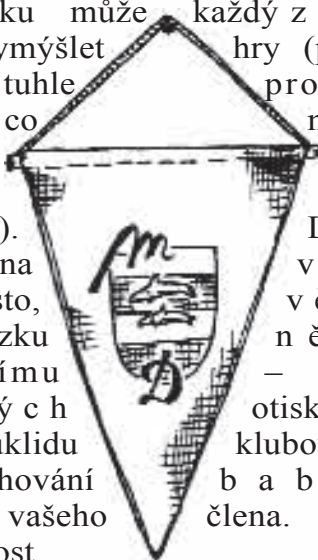

když si někde ublížíte, nebo vás někdo chytne!

Výjimečný podnik

I když máte skvěle fungující schůzky, nabité programem, možná máte pocit, že tomu přece jen něco chybí. Znáám to – bývá to

častou chybou opravdu dobrých vedoucích. Možná vám totiž chybí změna. Zkuste zajít jednou někam jinam, kam běžně nechodíte, a dělat něco, co běžně neděláte. Klidně jděte do kina. Nebo na zajímavou výstavu. Nebo se jen tak toulejte po městě, po zapadlých místech, kde jste snad nikdy nebyli, a na střídačku může každý z vás pro ostatní vymýšlet hry (přelez co nejrychleji tuhle prolézačku, vyběhni co nejrychleji schody, všechna světla v parku atd.). Dál zkuste jít třeba na výpravu za město, věnovat jednu schůzku něčemu – něčemu – výrobě netradičního otisků, ručního kouřových papíru, úklidu klubovny, ale klidně i stěhování babičky některého vašeho člena. Určitě jí uděláte radost.

Tradiční podniky

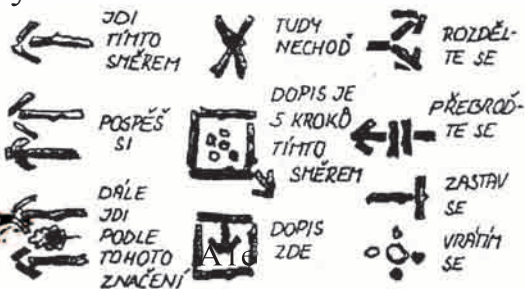
Máte plány do budoucna? Zaveďte si tradiční podniky. Jednou za rok navštivte zakopanou listinu úmluvy na posvátném místě klubu, vymyslete si pokřik, kterým zahájíte každou akci. Pečlivě si číslujte podniky. Pište kroniku, hlášení svému stovkaři, zvolte si svůj vlastní pozdrav, podání ruky, kroj, vlajku a klubovní znak apod. Jednou ročně si zahrajte velkou celodenní hru, pokaždé stejnou, udělejte výpravu na nějaké tradiční, zajímavé místo.

Akce pro veřejnost

Nebaví vás už klubařit jen „dovnitř“, sami pro sebe? Udělejte podnik pro vaše okolí! Může to být výstavka, velká hra po okolí či městě, den otevřených dveří, ale klidně i zavedení nástěnky někde na ulici, nebo internetové stránky. Chystáte-li nějakou akci, s propagací vám určitě pomůže ředitel vaší školy, můžete si i nakopírovat plakátky – umístěte je v nejbližší samoobsluze (po dovolení se jejího ředitele), na sloupu, školní vývěsce, v Domě dětí a

mládeže, ve vývěsce vaší radnice či obecního úřadu atd.

Knihy pro rádce, kluby, oddíly...

Proč to sem vlastně píšu. Tyhle všechny rady už byly někde napsané. Zkuste se kouknout do některé z následující knížek, třeba vám to pomůže! Najdete v nich spoustu rad a návodů k vedení klubu, skautské družiny (což je hodně podobné), nebo oddílu (což lze také použít). Výčet knih s návody k různým činnostem (uzlování, táboření, zapálení ohně, morseovka) se dočtete někdy jindy, stejně jako encyklopedie her. Takže:

Jaroslav Foglar: Kronika ztracené stopy; Náš oddíl.

Miloš Zapletal: Rádce skautské družiny.

SPJF: Kudy z nudy (můžete objednat na naší adrese, máme ještě několik posledních kusů zdarma pro kluby).

Mirko Vosátka: Tábornická encyklopedie.

A taky spousta dalších drobnějších příruček, které je ale těžko sehnat. Zkuste se tedy kouknout v knihkupectvích, antikvariátech, knihovnách, a samozřejmě i na internetu! Určitě najdete, co hledáte.

Máte náměty pro další pokračování Ze severní strany? Potřebujete s něčím poradit? Obraťte se na redakci Klubovního hlasatele. Stačí napsat na hynek@hvezdaseveru.cz.

Píše Hyñas.

SMS ANKETA

Ahoj klubaři,
uběhl už měsíc od posledního Hlasatele a přišly nám dvě odpovědi do SMS ankety. Poněkud smutné, nemyslíte? Co takhle to napravit? Jinak se budeme muset s naší pravidelnou rubrikou rozloučit. A to by byla škoda! Zkuste se zamyslet a pošlete nám odpověď na stávající i minulou otázku.

OTÁZKA NA PROSINEC ZNÍ:
„Byl Pepek Námořník vegetarián? Dal si občas pořádnou flákotu? A co vy? Kolik sní Váš klub na posezení parků v rohlíku?“

Do listopadového čísla nám zaslaly odpověď tyto kluby:

315. KBS Žlutý čtyřlístek:
„Ahoj, klubovní hlasatel se nám moc líbí :-) půjčujeme si ho domů. Nejvíce se nám líbí našláplé recenze a příběh na pokračování...“

276. KBS Modré šípy:
„Klubovní hlasatel si čteme doma. Něco se nám líbí, něco ne. Oznamovali jsme si články, od 1 do 5. Podle názoru MŠ vyšel tento výsledek: Nejvíce se líbily (1-2): Příběh na pokračování, Rozhovor s klubem, Tauris, Klubovní stránka. Průměrné (3): Ze severní strany, Našláplé recenze. Vůbec se nelíbily (4-5): Planeta Tauris 3 na poslední stránce“

Své odpovědi na sms anketu pošlete na číslo 776 754 445 (Renča) nebo zdarma z www.vodafone.cz.

Připravila Renča.

VÝVĚSKA AKCÍ

**Setkání klubů
Bobří stopy
v Pohledci
na Vysočině!
31.1. - 3.2.
2008!
Čtete zvadlo
na straně 15!**

**A CO BY VÁS JEŠTĚ
MOHLO ZAJÍMAT**

15.- 16. 12.

- NA BĚŽKÁCH NA KRALIČÁK
- SNĚHOVÁ VÝPRAVA NA MASIV KRALICKÉHO SNĚŽNÍKU S PŘESPÁNÍM NA CHATĚ.

KONTAKT ČÁP 777 806 825

17. 12.

**VEČER SVĚTEL V PRAZE OD 17
HODIN U KOSTELA SV. HAŠTALA**

KONTAKT PP@SPJF.CZ

17.12.

**VEČER SVĚTEL V BRNĚ
KONTAKT JEŽEK 777 955 012**

NAPŘÍČ SIBIŘÍ

**327. Klub Bobří stopy Jestřábi z Cerekvice nad Bystřicí
zve všechny klubaře,
aby předvedli co v nich je a pokusili se překonat
nástrahy Sibiře, kterých na jejich cestě nebude málo.**

V Sobotu 5.ledna bude v Cerekvici nad Bystřicí
připravena celodenní hra na motivy cesty po Sibiři.

Sraz účastníků je v sobotu 5.ledna 2008 v 9:00
před budovou školy. Kdo bude chtít může přijet už
v pátek. Nocleh bude celý víkend zajištěn v místní
tělocvičně v budově školy.

Potřeba bude spacák, karimatka, tužka, papír,
šátek a KPZ. Jídlo a pití si přiveze každý sám. K dis-
pozici bude varná konvice. V sobotu i v neděli bude
otevřen místní obchod s potravinami.

Do Cerekvice se dostanete vlakem po trati 41
z Hradce Králové nebo Ostroměře.

Prosíme zájemce aby se hlásili na klubovní e-mail.

Více informací na tel. 776 25 62 72 (Svišť) a nebo klub.
Jestrabi@seznam.cz

UKONČENÍ ROKU S J. FOGLAREM

PRAHA:

**SLAVNOSTNÍ VEČER K UKONČENÍ ROKU S JAROSLAVEM
FOGLAREM SE BUDEM KONAT 19.12. V MĚSTSKÉ
KNIHOVNĚ, JEDNÁ SE O KOMPONOVANÝ VEČER
S FOGLAROVSKOU TEMATIKOU.
BLIŽŠÍ INFO WWW.BOHOUSEK.CZ**

BRNO:

**HUDEBNÍ VEČER ANEBY ROZLOUČENÍ S ROKEM S JARO-
SLAVEM FOGLAREM V KLUBOVNĚ SPJF NA KOPEČNÉ
21.12. 2007 OD 16. HODIN. VYSTOUPENÍ PŘEDNÍCH
HUDEBNÍKŮ SPJF. KONTAKT JEŽEK 777 955 012.**

NASLAPLÉ RECENZE

LUBOMÍR MAN: ČEKÁNÍ NA RYCHLOU STOPU

Dneska bych vám chtěl představit další výbornou knížku od Lubomíra Mana, po předchozím Vysokém cíli přichází kniha Čekání na rychlou stopu! Jestliže Vysoký cíl byla kniha o dobrodružstvích chlapců z prostředí atletického sportu, tak Čekání na rychlou stopu je knížka o zajímavém a bezesporu atraktivním sportu skoků na lyžích.

Hlavním hrdinou knihy je hoch jménem Mirek Marek. Prožíváme s ním jeho pocity a touhy, jeho vítězství i prohry. Řekl bych, že se jedná o chlapíka vysloveně rychlošipáckého kalibru, protože se chová čestně a odolává svodům nedobrého chování. Přiznám se, že osobně ho považuji za snad až příliš velkého dobráka. Kdo si tuhle krásnou knihu přečte, ten pochopí proč.

V knížce se objevují i charaktery hochů spíše patřících do řad členů Bratrstva kočičí pracky, ať už je to skokanský společník Mirkův Bedřich Tomek zvaný Bedra (ač ten jenom občas), anebo mnohem výraznější dareba Jindra Harman (ovšem ani ten není zcela špatný a má někdy své světlé chvíle).

Podstatné co se z knihy dozvídáme, je ovšem to, že každý úspěch je třeba si zasloužit, což v případě Mírka znamená tvrdě si jej vydřít. Trénuje mnohem

více než ostatní a tohle úsilí se mu zúročí v závěru knihy. Zde bych chtěl ocitovat krátký výňatek z knihy, věřím, že se na mě autor proto nebude zlobit. Mirek v závěru uvažuje: "Asi se najednou z ničeho nic provalilo to mé cvičení dřepů. Možná jsem opravdu dřel víc, než všichni kluci tady a teď konečně přišla odměna. Důkaz, že nic na tomhle světě se neztrácí."

A ještě další stěžejní věc nám autor sděluje ve své knize, a to že sport je sice důležitou věcí v životě, ale přece jenom některé věci v životě jsou důležitější. Jak přemýšlí sám Mirek: světská sláva – polní tráva a jak také říká jeho maminka o tom, že skákat bude třeba ještě pět nebo deset či více let, ale přece jen je to jenom malá část života a pak bude žít ještě mnoho dalších let, takže nejdůležitější je připravit se řádně na život a sport brát jenom jako doplněk.

Ale dosti filosofování, Mirek je prostě správný chlapík bez bázně a hany, má odvalu, která je pro tenhle sport veledůležitá, což pochopí každý, kdo někdy stanul (třeba i jen jako pozorovatel) na vršku středního či velkého můstku a podíval se dolů...

A ještě k samotnému názvu knihy, víte, proč je rychlá stopa pro skokana tak důležitá?! Totiž dobrý a rychlý nájezd ze skokanské věže ovlivňuje podstatnou měrou délku a kvalitu letu skokana. To a správný a silný odraz od hrany stolu (můstku). Jak se mimo jiné podrobně dozvíte v této knize.

A co říct závěrem? Snad jen, že Praha má Jaroslava Foglara, Severní Čechy Miloše Zabletala a Severní Morava Lubomíra Mana. A že tahle úspěšná a zajímavá kniha vychází v novém vydání, jak si můžete zjistit i na internetu na stránce nakladatelství Librex (www.librex.cz).

Napsal Jarda.

Lubomír Man: Čekání na rychlou stopu
Nakladatelství Librex, Ostrava 2007
268 stran, 169 Kč

DÁLKY VOLAJÍ II. POUTNÍKŮV PRŮVODCE PO TÁBOŘIŠTÍCH

Modrá voda v Bílých Karpatech

Není tomu tak dávno, co jsem plánoval výpravu do Bílých Karpat. Očima jsem se toulal po mapě a přemýšlel nad tím, kudy jít a kde spát,

přehouppli přes kopec Skalky a sešli k tábořišti, bylo vše odpuštěno.

Tábořiště Modrá voda najdete, pokud se po žluté značce vydáte ze stanice Nezdenice. Cesta není nijak náročná a žlutá značka vás dovede až na tábořiště. Je to pěkná rovná loučka s nízkou trávou. Přímo pod tábořištěm vyvěrá silný pramen, takže s vodou nebudete mít nejmenší potíže. Jen pár metrů od tábořiště je pak zatopený lom. Neříkám, že je velký, ale zato pěkný. Když jsme na Modré vodě tábořili my, byly jezírku v tisíce žabích pulců.

Večer, když náš oheň vyhasl, jsem již za úplné tmy začal vyprávět pověst vázající se k tomuto místu: Před mnoha a mnoha zimami pásli na svahu pod zříceným hrádkem Zubačov pastýři ovce. Byl již večer, když vidí, že se kolem belhá

když se najednou můj zrak zastavil na těch malých písmenech: Modrá voda. Modrá voda – to se mi líbilo.

Jakou barvu má vlastně voda? Víím, víím, odpovíte, že voda nemá barvu, že je průzračná, ale já jsem viděl světle zelenou vodu skalních hlubin, viděl jsem letní jezera s tou nejmodřejší barvou nebe, viděl jsem hnědou vodu povodňových řek, černou vodu uhelných kališť i šedou vodu říčky Morávky. Říká se, že pro žíznivého voda chuť, vůni i barvu má, souhlasím a dodávám – pozorný poutník nalezne na sta barev, na sta vůní a na sta chutí vody.

Tak tedy Modrá voda. Toho dne se nám nějak nedařilo. Bylo pod mrakem a většina táborníků už umdlávala. Navrhovali, že se utáboříme někde jinde, ale já jsem tvrdohlavě trval na tom, že tábořit budeme u Modré vody. Trochu mne proklínali, ale šlapali dál. Když jsme se ale

stařeček. Pozvali jej ke svému ohni a podělili se s ním o chléb a sýr. Stařík vše s chutí snědl,

poté poděkoval a pravil: „Chlapci, za to, že jste byli ke mně tak hodní, vám něco poradím.“ Potom vzal pastýře k jednomu místu, ukázal na něj a

pokračoval: „Tady na tomto místě zakopal před staletími své poklady rytíř z Hrádku. Přijďte sem v den svatého Víta a kopejte, ať se ale děje, co se děje, nenechte se vyrušit a pokračujte v kopání!“

Pastýři zamyšleně koukali na to místo, a pak se chtěli dědy ještě na něco zeptat, ale ten už zmizel, jako by se do země propadl.

Večer na svatého Víta vzali pastýři krumpáče a lopaty, vydali se k označenému místu a začali kopat. Když už byli v jámě až po pás, ozval se za nimi zvuk příjíždějícího kočáru. Kočí zuřivě práskal bičem a někdo na ně křičel: „Holoto žebrácká, pryč z mých lesů!“ Pastýři se na sebe podívali, vzpomněli si, co jim řekl ten stařík a kopali dál. Zvuk ustal tak náhle, jak se objevil. Když už byli pastýři v hloubce až po hlavu, uslyšeli různé kroky přicházející armády a nějaký hlas velel: „Vojáci, na ty zloděje zlodějské zamířit a pal!“ Pastýři se na sebe podívali, vzpomněli si, co jim řekl ten staříček a kopali dál. Vojáci také zmizeli. Nakonec už byli pastýři v takové hloubce, že okraje neviděli. Tehdy narazili na těžkou truhlu, železem pobitou. Uchopili ji a snažili se ji vyzvednout z lože, když tu se ozval zvuk dětského pláče. Pastýři uslyšeli zoufalé hlasy svých manželék: „Táto, ty si tu kopeš a zatím ti hoří chalupa. Pastýři odhodili truhlu, vyskočili z jámy a běželi do vsi. Ta však byla ponořená do hlubokého spánku, jen pár psů vzbudili. Teď si teprve vzpomněli pastýři na slova toho dědečka, běželi zpátky, ale v jámě už truhla nebyla. Kopali ještě několik dní, ale už se nic divného nestalo a také nic nenalezli. Tak tedy pastýři nezbohatli a vrátili se ke svým ovečkám. Jámu, kde kopali poklad, zatopila voda a je tam dnes jezírko – Modrá voda.“

Pokud jste ještě nebyli v Bílých Karpatech, vypravte se tam, nebudete litovat. Jsou to hory malebné a přívětivé a pusté. Pokud se budete chtít někde utábořit, vzpomeňte si na Modrou vodu, najdete příjemné tábořiště, ze kterého vás nebude nikdo vyhánět.

Napsal Winoga.

PŘÍBĚH NA POKRAČOVÁNÍ

Tonda v klubu

3. kapitola: Na tábořišti

Ve špatné náladě dorazili na tábořiště. Když viděli, že je zde vyrobeno ohniště a několik laviček, kde můžou vařit oběd, nálada se jim zlepšila. Balů, Bimbův zástupce rozdělil služby. Petr dojde pro vodu do kotlíku ke studánce, Tonda dojde na dřevo a Balů oškrábe brambory a vyčistí ohniště. Rozešli se za svými činnostmi, ale když se vrátili, něco je překvapilo. Jedna z krosen, které si složili k lesu, chyběla. Když tam doběhli, v trávě na místo Petrovy krosny ležela pouze krabička od sirek. Přemýšleli a jediná věc, která jim přišla možná, bylo to, že je Bimbo se svými kumpány sleduje. Tonda vymyslel plán. Balů zůstane u věci a bude je hlídat, on s Penajde a vykope známou bednu. dva souhlasili a Petr dokonce řekl, kamenu ví. Našel ho při sběru dřeva.

Vzali se tedy dvě polní lopatky a šli směrem, který Petr ukazoval. Za nedlouho přišli ke kameni, který skutečně vypadal jako lidská hlava. Byl zarostlý mechem a trávou, nebylo vidět, že by s ním někdo hýbal. Tonda chvíli trávu vytrhával a pak pomocí lopatky kámen převrátil. Našli pod ním dřevěnou desku a věděli, že jsou na správném místě. Když jí odstranili a chvíli kopali, Petr najednou svou lopatku zarazil do dalšího dřeva. Tentokrát to bylo víko bedničky. Okopali jí a vyndali. Litovali ale, protože klíč zůstal v klubovně. Když donesli bedničku na tábořiště, seděl tam Balů a vařil polévku k obědu.

Když se najedli, ulili oheň a umyli nádoby. Potom hráli všelijaké hry s lanem a stříleli z luku. Za terč jim sloužil uschlý strom, na který blátem nakreslil kruhy. Už asi ve tři hodiny odpoledne se začali balit, protože byli zvědaví, co je všechno v bedně. Ovšem to nezjistí dřív, dokud nedojdou do klubovny.

Napsal Topik.

Pekáč

Dnes se peče

Condor

1. MOHL BY SES NÁM STRUČNĚ PŘEDSTAVIT, ŘÍCT NA ÚVOD PÁR SLOV O SOBĚ?

Ahoj, jmenuji se Martin Fišl, většina kamarádů mě zná pod přezdívkou Condor, jsem vedoucí turistického oddílu Hvězda Severu – Brno; studuji pátým rokem na vysoké škole Akademie Múzických umění v Praze – obor hra na klavír.

2. JAK JSI SE DOSTAL K FOGLAROVKÁM? VZPOMÍNÁŠ SI NA TU ÚPLNĚ PRVNÍ DÍLO OD JESTŘÁBA, KTERÉ JSI DOSTAL DO RUKY? KDY A KDE TO ASI BYLO?

Pamatuji si na to jako dnes. K foglarovkám jsem se dostal ve dvanácti letech, kdy jsem se léčil v posteli z nějaké chřipky či jiné zhoubné nemoci a moje babička mi tenkrát podala do ruky knihu Hoši od Bobří řeky. Jelikož jsem měl vždycky odpor k četbě, tak jsem na knihu neměl ani pomyšlení. Nicméně druhý den jsem knihu otevřel a už jsem se od ní nemohl odtrhnout.

3. KTERÁ Z TĚCHTO KNIH SE STALA TVOJÍ NEJOBLÍBENĚJŠÍ, KE KTERÉ SE NEJRADĚJI VRACÍŠ?

Jelikož jsem přečetl skoro všechny „foglarovky“, dnes již spíše čerpám z knih různé motivace pro náš oddíl Hvězda Severu. Největší inspiraci jsem našel v knize Pod junáckou vlajkou či Devadesátka pokračuje.

4. JAK SES DOZVĚDĚL O SDRUŽENÍ PŘÁTEL JAROSLAVA FOGLARA?

No to je panečku historka :). Bylo to v červnu roku 1998. Na Malinovského náměstí v Brně existovala vitrínka, kde SPJF měla reklamu. Věci, o kterých tam psali mě natolik zaujaly, že jsem se vypravil až do tajemných prostor SPJF. Ještě dnes si pamatuji, že prvním člověkem, se kterým jsem ve Sdružení mluvil, byl Marek Polák – Sharp.

5. Z KRONIKY HVĚZDY SEVERU, ČI VYPRÁVĚNÍ STARŠÍCH ČLENŮ KLUBU, SE DO REDAKCE DOSTALA ZAJÍMAVÁ HISTORKA, JAK JSI SE VLASTNĚ K 211.KBS DOSTAL? MŮŽEŠ NÁM

PROZRADIT NĚCO VÍCE?

První akce na které jsem byl v rámci SPJF byla „Uličky 1999“. Zde jsem se i poprvé setkal s členy Hvězdy Severu (Vojtou, Hyňasem a Wéwodou). V té době jsem hledal nějaký klub, kde bych našel kamarády, či bych mohl pomoci. Sharp měl dal kontakt čirou náhodou na 211. KBS Hvězda Severu a naše první setkání se uskutečnilo v Brně u „hnusného vojáka“. Poznávací znamení byly žluté špendlíky na klopě bundy či kabátu. Dnes si již ani nevzpomínám, zda-li jsem ten žlutý špendlík tam připevněný sám měl, ale po akci Uličky 1999 se naše činnost rozjela na plné obrátky.

6. JAK DLOUHO V KLUBU CO BY VEDOUcí PŮSOBÍŠ? ZA TU DOBU SE JISTĚ VYSTŘÍDALY ČASY BOHATÉ, PESTRÉ A VYDAŘENÉ, ALE I MĚNĚ DOBRÉ. KDY SE DAŘILO NEJLÉPE? A KDY NAOPAK NA HVĚZDU SEVERU DOPADLA KRIZE A JAKÉ JSI MĚL TENKRÁT MYŠLENKY?

Jako každý klub či oddíl se potýká se svými výhrami a tak se tomu nevyh- Hvězda Severu. Hvězdě Severu od 27. 3. 1999. Za se u nás vystříдалo 100 kluků. Nejraději vzpomínám na úplné začátky, kdy jsem do Hvězdy Severu přišel. Ještě raději vzpomínám na duben roku 2003, kdy po nábořech na školách do HS přicházejí kluci jako Párek, Šmoula, kteří

působí v našem dnes již oddíle dodnes. Krize na Hvězdu Severu dopadla vícekrát, tu největší našťestí již máme (doufám) za sebou. Myšlenky jsem v té době měl různé, ale vše nasvědčovalo tomu, že se rozejdeme a více již nedáme dohromady. Naštěstí existují v HS takové opory, které i v těch nejčernějších dnech mě dokázaly podržet.

7. DŘÍVE JSI BYL ČLEMEM VEDENÍ SPJE, PROČ SES ROZHODL V TÉTO ČINNOSTI NEPOKRAČOVAT?

Je to velmi jednoduché. Člověk může dělat jen tolik, kolik stačí. Hvězda Severu mě v tehdejší i dnešní době zabírá tolik času, že na ostatní jistě důležité věci již čas nezbývá. Proto věci, které dělám, dělám naplno, potom ta práce má smysl.

Který z nich je Condor?

8. NĚKTERÍ TĚ ZNÁME NEJEN JAKO SKVĚLÉHO VEDOUČÍHO, KLUBAŘE A KAMARÁDA, ALE TAKÉ JAKO VYNIKAJÍCÍHO KLAVÍRISTU, KTERÝ JEZDÍ NA TURNÉ PO CELÉM SVĚTĚ. HRAJEŠ V NĚJAKÉM SOUBORU? A KAM SES TŘEBA BĚHEM SVÝCH CEST STAČIL PODÍVAT?

Máš pravdu, jsem klavírista českého chlapeckého sboru Boni Pueri, se kterým stále koncertuji skutečně v celé Evropě, Kanadě. Také vystupuji jako klavírní sólista, v ČR a jižní Evropě. Napřesrok se znovu chystám do Kanady a USA.

Během cest jsem navštívil skutečně mnoho překrásných míst. Nejvíce mě asi fascinovaly Niagárské vodopády u Toronta či ropné rafinérie v Grand Prerii (Město asi 50 km od Aljašky).

9. MŮŽEŠ NAPSAT TŘEBA ALESPŮŇ JEDNU KRÁTKOU ZAJÍMAVOU HISTORKU ZE SVÉHO CESTOVÁNÍ PO SVĚTĚ?

Bylo to asi dvacátý den kanadského tourné,

kdy jsme přijeli do indiánského městečka na severu Kanady. V noci zde teplota klesla na – 40 st. Celсия a já si zapomněl v autobuse jablka. Protože na cestách vyhládne, hned druhý den po nasednutí do autobusu jsem rychle sáhl po jablku a s chutí se do něj zakousnul. Bylo zmrzlé na kámen a málem jsem v něm nechal všechny zuby...

10. V DNEŠNÍ PŘETECHNIZOVANÉ DOBĚ JE PROSTORU PRO KLUBY ČÍM DÁL MÉNĚ. ČÍM BY PODLE TEBE KLUBOVNÍ MYŠLENKA ZASE TROCHU VÍC OŽILA?

Podle mého názoru, ve velkých městech nemá skoro šanci. Zde je tolik lákadel, od PC herny až po různé sportovní aktivity. Jiná možnost je na

vesnicích, které takové možnosti nenabízí. Tam bych začal prostřednictvím novin, rozhlasu či škol šířit klubovní myšlenku.

11. CO BY JSI VZKÁZAL ČTENÁŘŮM KLUBOVNÍHO HLASATELE?

Ať se vám povedou všechny vaše plány, kterých máte jistě více než dost. Na závěr bych vám napsal citát na zamyšlení, které jistě osloví mnoho čtenářů:

...Moudrý muž dovede odstranit vlastní vady,
hlupákovi ta schopnost není dána.
Orel umí zabíjet i jedovaté hady,
Neumí to však krákoravá vrána...!

Saksja – Pandita

DĚKUJI ZA ROZHOVOR!

Připravil Rolf.

Turlogh a Winoga

uvádí:

URČENO STOPAŘŮM

Nazdar stopaři !

Takže máme tady další slovo pro stopaře a v něm přinášíme legendu k velkému dobrodružství, které jsme slibovali v minulém čísle KH. Tato legenda uvede celou hru, která započne rozličnými úkoly v příštím čísle KH. Všichni, kteří se budou chtít zapojit, necht' nás vyrozumí na mailu plamensrdce@seznam.cz nebo na telefonu

732 202 237. Nejenom stopaři se mohou zapojit, ale v podstatě každý kdo má zájem!

A zde je slibované vyprávění:

Těžké obléhací stroje drtí mohutné hradby tvrže řádů Bossoninanských rytířů. Na hradbách ještě stojí obránci, ale jejich počty se stále zmenšují, na mnohých je znát vyčerpání prošlých dní. Ještě stále se snaží odpovídat na střelbu a odrážet útoky vojska Černých rytířů, ale všichni cítí, že neodvratný konec nadchází. Tajnými podzemními chodbami již odcházejí poslové, kteří mají varovat společenství a kteří mají zachránit nejcennější řádové insignie. Ani v podzemí však nejsou bezpeční, mnohé chodby již byly objeveny a jsou střeženy, jiné byly zavaleny. Při východu slunce se zraky obránců obrátí k severu, kde k hlavnímu útoku nastupují voje Černých rytířů.

Tvé místo není na hradbách, velmistr řádu tě přidělil do ošetřovny, starat se o raněné rytíře, ale hlasu polnic musíš uposlechnout i ty. Uchopíš lehké kopí, sevřeš krátký meč a prohlédneš zrakem ještě jednou všechny šípy v toulci. Chlad meče ti dodává klidu, a proto utíkáš na východní hradbu, kde se stavíš po boku těch nejslavnějších bossonianských hraničářů. Jsi pouze učeň, který poznal dosud jen málo a který nebyl dosud řádně vycvičen, ale hraničáři ti dělají místo a přijímají tě mezi sebe. V hrozbě útoku a odvaze bránit tvrz jste si všichni rovni. Vojska černých rytířů se blíží, napínáš luk a vybíráš nejvhodnější cíl. Je jím praporečník s krvavě rudou standartou. Tvůj šíp nechybil a nepřítel se zhroutil s šípem v hrudi, později ještě jeden a pak další, ale potom je proražena brána a černí rytíři se ženou na hradby! Starý hraničář stojící před tebou padá pod ranou pádné sekery a už stojí nepřítel u tebe! Udeříš protivníka lukem přes přilbici. Rytíř zavravorá a tobě zůstal v ruce jen kus zlomeného dřeva. Rychle tasíš krátký meč a sekneš v půl oblouku. Černý bojovník padá s ranou v hrdle! Pak se náhle před tebou objeví obrovitý černý válečník a rozpráhne se mohutným palcátem! Kryješ útok svým krátkým mečem, ale strašlivý úder přeráží tvůj meč a zasahuje tvoji přilbici. Kácíš se k zemi a ještě před tím, než ztratíš vědomí, tušíš, že je vše ztraceno! Pak vše potemnělo, síly tě opustily a svět kolem tebe se kamsi propadl.

Probudil tě noční chlad. Nejprve ses nechápavě rozhlížel, všude byla tma, jen na věžích ještě svítilo světlo. Když si tvůj zrak přivykl na tmou, s hrůzou jsi zjistil, že to není světlo, ale dohasínající požár, který dokončil zkázu vašeho mocného hradu. Začal jsi tápat kolem sebe a nahmatat jsi něco studeného, vzápětí jsi však zjistil, že je to ruka mrtvého hraničáře. V prsou tě pátilo, ale

rána již nekrvácela. Zavázal sis ji špinavým cárem. Toporně ses postavil a uviděl celý obraz zmaru. Desítky mrtvých hraničářů, vyhořelé zdi knihoven a vyloupené pokladnice a zbrojnice. V panice ses rozběhl pryč z ruin, pryč z toho místa smrti. Když jsi však vyběhl na návrší za tvrzí, zastyděl ses. Ne, takto nejedná bossonianský hraničář! Možná, že tam jsou ještě ranění, kteří potřebují pomoci. Obrátil ses zpět a spěchal k troskám tvrze.

Už sis myslel, že jsi posledním živým ve zřícenině, když jsi za spleť ohořelých trámů a sesutého zdiva uslyšel sténání. Odházel jsi suť holýma rukama a pohlédl do bledé tváře jednoho ze starších rytířů. Vodou z polní lahve jsi mu otřel tvář. Byl to jeden z tvých cvičitelů. Zběžně jsi prohlédl jeho zranění. V léčitelství se sice příliš nevyznáš, ale z množství krvácejících ran jsi pochopil, že zranění starého hraničáře jsou těžká. Roztrhal jsi plášť a pokusil se ošetřit jeho rány, když ti rytíř zadržel ruku.

„Můj život prchá z mého těla s každou kapkou krve. Smrt se blíží a já ti musím ještě něco sdělit! Jsi jeden z mála přeživších hraničářů - možná jediný. Nedopusť, aby učení našeho řádu rozvál vítr. Jsi sice jenom učeň, ale stále ještě žijí v odlehlých krajích mistři umění, která musel zvládat každý Bossonian.“ Při těch slovech sevřel tvou ruku ještě silněji. „Teď dobře poslouvej.“

Je 8 mistrů 8 umění, stejně jako bylo 8 slov slibu našeho řádu. V bažinách ve vnitrozemí žije Rahan, lovec divočiny, ten tě naučí jak se chovat v přírodě, aby ses mohl vyhýbat strážím Černých rytířů, jak v ní přežít a nebýt závislý na lidských sídlech. Ve skalách na západě žije bard Marigold, jdi za ním, naučí tě, jak dále šířit v písni a v pověsti slávu bossoninanských hraničářů a

dávat lidem naději. V nekonečných lesích na severozápadě pak žije zbojník Robin Hood. Toho rozhodně nevynechej! Naučí tě, jak vládnout zbraní a jak se zachovat v nebezpečných chvílích. Na okraji polopouště, daleko na jihu pak žije nejlepší zvěd Černý vlk! I tam by měla směřovat tvá cesta. Umí se skrýt na rovné pláni a orientovat se jen podle slabého svitu hvězd! Na severu, v temných vřesovištích pak žije mistr, našeho nejvýznamnějšího umění – hraničářství. Říká si Aragorn a naučí tě, jak zvládat daleké pochody. Aragorn prošel zdánlivě neprostupné bažiny i bezvodé pouště, překonal i nebetyčné štíty hor. Naslouvej jeho slovům pečlivě! Na travnatých pláních u horských jezer na jihovýchodě pak žije Rikitan. Ten tě naučí stavět obydlí, rozdělat oheň i za silného deště a řadu dalších důležitých věcí. Nesmíš ale ani zapomenout na čaroděje Merlina, ten sídlí na břehu západního moře. Pomůže to proniknout do tajů dávných nauk, čar a kouzel, poví ti o velkých bojovnících a slavných čarodějích. Na cestách tě bude čekat spousta nebezpečí a jistě utříšš nejednu ránu. Proto bude pro tebe nepostradatelná znalost bylinek a

umění léčitelství, které tě naučí druidka Wisenna. Ta sídlí v hájích na východě.“

Poslední slova pronášel už starý rytíř trhaně, lapaje po dechu. Ústa se mu zalévala krví a přes veškerou tvou snahu umíral. Ještě jednou ti silně stiskl ruku, pohlédl do očí a pak vydechl naposledy. Za úsvitu, když jsi opouštěl

trosky mateřského hradu a hrob hraničářů sis umiňoval, že se naučíš všem uměním bossonianského hraničáře. Zároveň v tobě rostla naděje, že z hradu unikli i jiní učni či hraničáři. Pokusíš se je nalézt a pak společně obnovíte slávu vašeho řádu bossonianských hraničářů!

Připravili a zdraví Winoga a Turlogh.
(A jsou zdraví).

Stínadelská hra ve Vyškově

16. listopadu 2007

Jako každý rok, tak se i letos uskutečnila stínadelská hra ve Vyškově. Letošní ročník byl už třináctý...

Sraz byl v 16:00 před vyškovskou radnicí. Sešlo se nás zde něco méně než 20. Společně jsme se přesunuli do Dědic, kde jsme se setkali s Rolfem, Vánočkou a Čipem, tedy s organizátory akce. Ještě cestou sem se od nás někdo odpojil s tím, že je mu zima a jde domů.

My zbývající jsme se společně s Rolfem odebrali ke kapličce, kde jsme se rozdělili do dvou skupin. Jedna představovala přívržence Losny, druhá Mažňáka. Také jsme se zde dozvěděli, jak bude hra probíhat. Ještě jsme si přesně určili herní území a pak vytáhli do boje proti druhé skupině.

Naším úkolem bylo získat lístečky s názvy ulic, které byli v obálkách poschovávané v území soupeře. Jejich umístění měl vedoucí skupiny vyznačené v mapě a postupně nám ho sděloval. Ale druhá skupina nás nechala jen tak vnikat do jejího území a mimo to, že i ona pátrala v našem území, tak i ve svém území chytala příslušníky opozice. Následující

dvě hodiny byly plné rychlých útěků, skrývání se ve vratech domů, ale i pří, zda je lepší Losna nebo Mažňák. Večerní šero a světlo lamp, které se postupně rozsvítily dodávalo hře kouzlo.

V 18:30 hra skončila a sešli jsme se opět u kapličky. Byly vyhlášeny výsledky právě dohrané hry: Mažňákovci 4 lístečky, Losnovci 3 lístečky. Tím tedy vedli příznivci Mažňáka nad Losnovými 1:0. Nyní si každá skupina vybrala svého kandidáta na Velkého Vonta. Za Mažňákovce to byla Kawi, za Losnovce Rocky.

Prvním úkolem v něm tito kandidáti změřili své schopnosti bylo skládání rozstříhaného obrázku ježka v kleci. Skládání se lépe dařilo Kawi a Mažňákovci tím zvýšili své vedení na 2:0. Dalším úkolem byla zkouška síly – přetahování lanem. Rolf nás upozornil, že kdyby i tento úkol Mažňákovci vyhráli, stali by se vítězi celé hry. A skutečně si jimi také stali: Vyhráli 3:0.

Nastala asi nejslavnostnější chvíle. Za svitu svíček a lampionů předal Rolf Kawi ježka v kleci a popřál jí mnoho úspěchů při vedení Stínadel. Pak zazněla vontská píseň...

Potom už jen následovalo už jen podepisování pamětních listů, které nám rozdala Vánočka, focení společné fotky před kapličkou a loučení.

Tak tedy skončila letošní vyškovská Stínadla. Byla sice kratší než třeba loňská, ale stála za to. Chtěla bych taky poděkovat Rolfovi a všem, kdo se podíleli na přípravě hry.

Věřím, za rok se ve vyškovských uličkách sejdem zase, byť třeba i na jeden den...

Napsala Kawi, 13. Velký vont.

VEISMÍRNÁ ODYSSEA

SETKÁNÍ KLUBŮ BOBŘÍ STOPY 31. 1. - 3. 2. 2008

Zveme vás na čtyřdenní setkání klubů a zapojených do dlouhodobé hry Tauris.

KDE:

Základna Pohledec u Nového Města na Moravě. Jedná se o zděnou vytápěnou budovu uprostřed obce. Rodiče mohou účastníky přivést osobně ve čtvrtek odpoledne hlavní nádraží do Brna, Prahy či Pardubic, kde budou čekat spojky (dospělý doprovod), které je doprovodí na místo a také při zpáteční cestě. Jednu cestu na základě jízdenky účastníkům proplatíme. Strava je zajištěna pětkrát denně od pátečního rána do nedělního oběda. Spaní bude možné na vlastní karimatce, případně na matracích z budovy. Akci povedou dospělí zkušení vedoucí s odpovídajícím školením dle MŠMT a akreditovaný zdravotník. Po přihlášení vám zašleme bližší informace. Akce začíná ve čtvrtek večer a v neděli dopoledne.

PROGRAM:

Čtyřdenní pásmo soutěží a her motivovaných dlouhodobou hrou Tauris, venku v přírodě, na sněhu i v budově. Výměna zkušeností mezi kluby, možnost poznat nové kamarády ze všech koutů republiky. Množství zábavy a dobrodružných aktivit, částečně volitelný program pro věkovou kategorii 10 – 18 let.

CO S SEBOU:

Teplé oblečení do zimy (i náhradní), spacák, karimatku, tužku, papír, svíčku, baterku, šátek, přezůvky, kroniky, deníky, hudební nástroj, láhev na pití či termosku, jednobarevné světlé tričko (bude použito na výrobu Tauris trička).

CENA:

320,- Kč pro členy SPJF, 420,- Kč pro nečleny SPJF (na místě lze zjistit, zda členem, případně členský poplatek uhradit). Účastníkům akce bude proplacena jedna cesta.

KONTAKT:

777 215 830 Adéla Vožechová (Bublina), tauris@dlouhodobka.cz,

www.dlouhodobka.cz

Je nutné nejpozději do 15. 1. 2008 dát vědět o své účasti.

Není možné na akci přijet bez ohlášení!

Hlašte se na uvedených kontaktech nebo prostřednictvím přihlašovací aplikace na dlouhodobka.cz

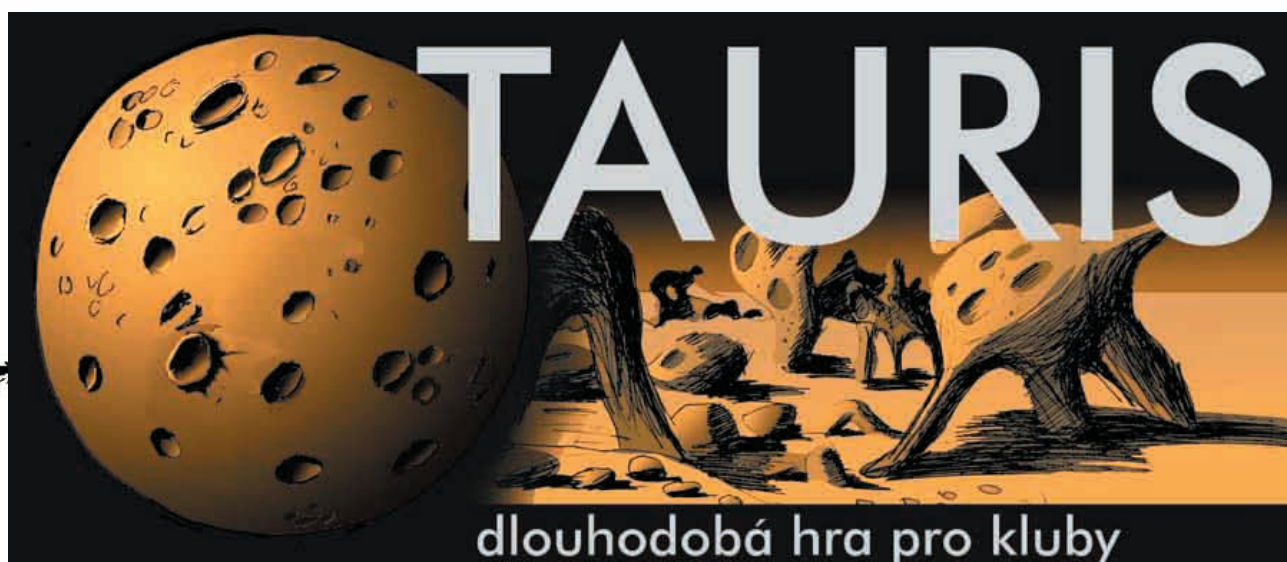
Akci pořádá Sdružení přátel Jaroslava Foglara

kult.cz

ČESKÝ ROZHLAS

AHOJ KAMARÁDI,

většina klubů již využila své body ke stavbě, což zamotalo s pořadím, které se řídí počtem typů staveb, které máte postavené. Při rovnosti rozhoduje počet bodů za úkoly.

Jak je vidět, do hry se zapojilo více než 60 klubů, z nichž jen 10 poslalo přihlášku nebo splněné úkoly. Nejvíce bodů z hlášení má zatím 352.KBS Tygří dráp – 44 bodů a 306.KBS Stříbrná letka – 43 bodů, oba kluby však ještě své body nevyužily k budování staveb. Těch má nejvíce samozřejmě

339.KBS která je vtěsném

Zatopená jeskyně (6), tedy na prvním místě a závěsu je 313.KBS Klub Velkého tygra (5) a 310.

KBS Havířovská dvojka (5). Tři typy staveb mají 299.KBS Tři klíče a 344.KBS Trojčata.

Po dvou stavbách mají 24.DK Čtyřlístek a 338.KBS Whook. Další kluby mají jednu stavbu – přístávací modul, který je „zdarma“. Pořadí najdete každý den aktuální na stránkách www.dlouhodobka.cz.

dlouhodobka.cz.

Návod
základny

na stavbu
najdete

přímo ve stavebním editoru na internetu a také v minulém hlasateli.

VYHODNOCENÍ ŘÍJNOVÝCH ÚKOLŮ

Papírovou vstupenku jsme vám poslali později a zatím tento úkol splnily jen 2 kluby a proto jeho plnění prodlužujeme do 31. prosince. Vyhodnocení proto najdete až v lednovém hlasateli.

ČÁST TŘETÍ

1. ÚKOL - MATERIÁLOVÁ ZKOUŠKA (12 bodů)

V dalším díle komiksu se členové Zatopené jeskyně vydávají výpravy do Tauriské krajiny. Při jednom z průzkumu však Říša, Nikol a Hrabal narazili na něco zcela zvláštního. Jakýsi kus hmoty neznámého původu. Předmět pak putoval na základnu, kde se v Polyfunkčním domě materiál dále zkoušel a testoval.

Každému klubu zašleme pár kousků hmot, které byly na Taurisu dále nalezeny. Vaším úkolem bude tyto materiály prozkoumat a napsat nám, zda se některý materiál nevyskytuje i na Zemi. Je totiž možné, že

Zatopená jeskyně přinesla hmotu, kterou již známe ze Země. Způsoby testování jsou čistě na vás – chemický rozbor, rozbíjení, vaření, namáčení. Jen dejte hmotě zabrat. Napište nám, jaké mají materiály vlastnosti, popřípadě jejich názvy, pokud poznáte pozemské hmoty.

Hmoty posíláme klubům, které posílaly alespoň papírovou přihlášku. Později přihlášeným klubům hmoty pošleme také.

2. ÚKOL - TAURISKÝ MODEL (10 bodů)

Budování základny na Taurisu umožní časem také výrobu malých vznášedel a terénních vozíků. Rozsáhlý průzkum bude potřeba zdokumentovat na nějaký plán a proto dostali členové klubu Zatopené jeskyně úkol od kapitána:

„Vyrobite model planety, ale žádnou kuličku, něco pořádného, kam si můžeme zaznačit všechno, co tady objevíme. Čím větší, tím lepší!“

Stejný úkol čeká i na vás. Hodnotící kritéria jsou dvě: Velikost koule a estetika

Přihláška do hry 306. KBS Stríbrná letka.

provedení modelu. Povrch vaší planety musí mít barvy taurisu. Jak model dále vylepšíte, je čistě na vás- můžete dolepit budovy vznikající zástavby nebo třeba Ríšu, kterého bije robot. Poté nám zašlete fotografie vašeho modelu (papírové poštou nebo elektronicky e mail

n a dlouhodobky) Možností, vyrobít velkou kouli je celá řada a některé nejsou ani tak pracné. Nabarvit a dokrášlit ji pak určitě není problém!

3. ÚKOL - STROJ ČASU (8 bodů)

Při jedné z větších průzkumných výprav se členové Zatopené jeskyně museli rozdělit. „Tak sraz je za 3 hodiny u této skály“ prohlásil Tomáš. Hodinky měl však jen on a skupiny byly tři. Bylo potřeba sestavit jednoduché měřidlo času, které všem zhruba odměří 3 hodiny a z kterého navíc všichni poznají, kdy uběhla již polovina času a je potřeba se vracet stejnou cestou ke skále.

Sestrojte i vy měřidlo času, které dokáže měřit čas delší než 2 minuty. Váš stroj například například měřit 3 minuty a 24 sekund.

Důležité je, aby váš stroj měřil stále nou hodnotu času minimálními rozdíly. potřeba, aby váš ucelený kus, který přenášet třeba v případě Zatojeskyně. Udělejte pokusů a napište nám, jak jste potu-

povali a jaké máte výsledky.

4. ÚKOL - KŘÍŽOVKA* (12 bodů)

Další z hlavolamů objevili členové klubu zatopené jeskyně v přístávacím modulu. Podaří se vám jej vyluštit? Můžete nám poslat i třeba jen z poloviny vyřešený rébus. I za to je část bodů. Plný počet pak čeká na toho, kdo heslo vyluští celé (můžete si tipovat či domýšlet chybějící písmena).

Křížovku naleznete na poslední straně přílohy a samozřejmě také na internetových stránkách.

5. ÚKOL- ROBOTICKÁ RUKA (15 bodů)

Věčný nešťastník Hrabal, zmáčkl červené tlačítko, které vedlo přes kabel ke stavebnímu robotovi, a ten se polámal a utekl. Hrabal tak dostal za úkol sestrojit robota nového. Začal rukou...

Sestrojte i vy robotickou ruku! Ruka musí být 2 metry dlouhá a mít fungující

“drapák”. Funkčnost ruky ověříte tím, že si ve vzdálenosti dvou metrů postavíte např. stoličku, na ni umístíte otevřenou krabičku od zápalek. Vaším úkolem bude vaší robotickou rukou vytáhnout zápalku z krabičky. Pak bude jasné, že ruka je kvalitně vyrobená. Body vám budou uznány, pokud pošlete fotografii vámi vyrobené robotické ruky a podáte podrobnější zprávu o úspěšném vytahování zápalky. Třeba můžete mezi sebou vytahovat zápalku na čas!

Při výrobě ruky se fantazii meze nekladou, pokud byste ale opravdu nevěděli, jak takovou ruku sestrojit, podívejte se na obrázek, jak by taková funkční ruka třeba mohla vypadat.

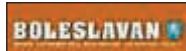
Připravili Čáp, Hynek, Stopař, Vojta.
Použity byly kresby 352. KBS Tygří dráp.

Děkujeme všem, kteří podpořili dlouhodobou hru Tautis i časopis Klubovní hlasatel:

Internetový kulturní magazín Kult. Děkujeme za podporu v tištěném časopisu.

Měsíčník Boleslavan - děkujeme za propagaci v tištěné i elektronické verzi.

Server Borovice.cz - děkujeme za širší spektrum mediální spolupráce.

Královopolské listy - měsíčník městské části Brno - Královo Pole. Děkujeme za podporu v tištěném časopise.

Praha 18 - Letňany - děkujeme za propagaci na webu a v radničních novinách.

Niwiweb- webové programování a webdesign, Miroslav Kvasnica - programátor webového rozhraní hry a části informačního systému.

Tiskárna Bekros - děkujeme za tisk 20000 barevných propagačních kartiček.

Český rozhlas 2 - Praha, vysílání pro děti Domino. Děkujeme za vstupy o dlouhodobé hře.

Rádio Proglas - podpořilo dlouhodobou hru vysíláním v pořadu Barvínek.

Lidi narozené mezi 23. říjnem a 22. listopadem zveme v návosloví Indiánského horoskopu „Hady“.

Tyto zroence ovlivňuje vodní živel (cit, emoce, empatie, duševno), vládne jim pak vítr západní (cítění, vnímání, empatie). I přes to, že had patřil a patří k jednomu z nejnebezpečnějších živočichů a v evropské kulturní tradici vystupuje většinou coby spodobnění zla či ďábla a mnoho lidí se ho štítí, u starých indiánů tomu bylo naopak. Ne, že by nepředstavoval nebezpečí, ale pokud šlo o mystické záležitosti, byl ztělesněnou modrostí, magickou postavou a představitel nadpřirozených (s lidmi spřátelených) sil. Z výše uvedených přirovnání můžeme vyjít i při charakterizování Hada jako jednoho ze znamení Kruhu Země. Bývají to skutečně moudří a hloubaví lidé, dobří pozorovatelé, kteří si nedají pokoj, dokud nepřijdou na kloub nějaké záhadě. Neprohlédnou to, co má být skryto, neodhalí to, co má být tajné. Ti, kteří před Hady něco utajují nebo se vyznačují neprůhledným chováním pak na ně působí jako výzva. Pomáhá jim jeden velký trumf. Jsou obdařeni intuicí, šestým smyslem. Odpověď a výsledný obraz poskládají i z malých dílků - krok pokroku a neúnavně. Nepotřebují policejní školy, aby odhalili to, co ostatní nevidí. Hadí lidé umí vyslovit

INDIÁNSKÝ HOROSKOP

jednoznačný závěr, dověci či řešení problému vnášejí světlo. Neumí příliš dělat kompromisy, nezná „něco mezi“. Buď a nebo. Dobro nebo zlo.

Ne, že by všechno viděl černobíle, prostě potřebuje mít jasno. Dejte si pozor, aby jste jednou nebyli odhaleni třeba vy. Raději s Hady jednejte na rovinu (samozřejmě nejen s nimi), férově. Určitě se vám to vyplatí. Nezapomeňte, že pokud je had v nebezpečí, dokáže kousnout! Na druhou stranu jsou kdykoli připraveni pomoci tam, kde je jich třeba. Jsou velice vytrvalí, za svými cíli dokážou jít velice odhodlaně a tvrdohlavě. Mnohdy však nepoznají zdravou míru a mají tendenci se přeceňovat. Příliš se tím vyčerpávají a často to odnese jejich zdraví. Pokud si něco umanou, neposlouchají rady svých přátel a prostě to budou dělat tak dlouho, dokud je neskolí nemoc nebo se jim jejich záměr nakonec s vypětím všech sil podaří. Podobně je to i v partnerském soužití. Had nesnáší nevěru, neupřímnost. Pokud miluje, tak úplně, z celého srdce, „napořád“. Z toho důvodu lidé, kteří se narodili v totému Hada neuznávají volnost - druh se jim musí odevzdat úplně. Jak jsem napsal výše, pokud odhalí zradu, kousne. Pozor, může to hodně bolet!

Dodal Řešetlák.

BYLI POSTIŽENI

MUCHOLAPKA Tak zaprvé bychom se velice chtěli omluvit Jerrymu a Zásuvkovi, kteří nenašli svou kategorii v Indiánském horoskopu. I když tak úplně to není naše chyba, jelikož taková individua se nedají škatulkovat.

Další chyby jsou neskonale nepodstatné, stěžovali si na něj pouze takoví neskonale nepodstatní lidé, že ani nevím jestli o nich psát. Nejprve si Hynek již při tisku stěžoval, že v rámečcích se objevují nějaké tečky a žádal jejich opravu. Naštěstí odešel brzy domů a nikdo nic opravovat nemusel.

Takéž Čáp mlátil prázdné seno o nějakých písmech, pomlčkách, posuvnicích a pomlčkách. Bylo mu tedy řečeno, aby pomlčel, nebo chcete-li, pomlčkal.

DĚLALI POTÍŽE